

Τόσον καιρὸ ἡ συμφορὰ Στ' ἀντικρινὸ τὸ καπελεῖο
 σοῦ φώναζε καὶ σύ, κοιμήσι... ὁ μάγκας σοῦ ψενε τὴν πῆττα..
 τὸν ἤξερες τὸ γυιὸ τοῦ Ζήση τὸ κνύτελό σου τώρα κνύτα
 καὶ τὰ μαλλιά του τὰ σγουρά... καὶ χτύπα το στὸν ἀργαλειό.

ΤΟ ΛΟΥΣΙΜΟ

Τὴν ἀνταμόνω μοναχή..
 κι' ἐτρόμαξα νὰ τῆς τὸ πῶ..
 δυὸ χρόνια πῶς τὴν ἀγαπῶ..
 κι' ἀπὸ καρδιὰ κι' ἀπὸ ψυχὴ.

Κι' ἐνῶ ἀπονεύχαινα γλυκὸ
 γλυκὸ ὀπολόημα, αὐτὴ
 — Σοῦ τὸ ξενόλλησα τ' οὐκί
 μοῦ κάνει, σκιόχτρο φυσικό.

Ἄκου, τῆς λέω, ἐγὼ καὶ σὺ
 θὲ νὰ τὸ ξέρουμε, Μαριώ..
 καὶ θὰ τὸ μάθῃ τὸ χωριό
 σὰν ἔρθ' ἡ ὥρα ἡ χρυσή.

— Ἄλλω μπαιλώσου.. πέρα καὶ
 στὰ Γύφτικα. Κατὰ τὰ δῶ
 βολτοῦλες μὴ σὲ ξα.αδῶ
 καὶ θὰ σοῦ σπείσω τὸ καυχή.

Κι' ἔτσι... μ' ἀπόπαρσι φριχτὴ
 τὸ βῆχα μοῦ κοψε μὲ μιᾶ
 ὁ δαίμονας τῆς γειτονιάς..
 κι' ἐγὼ... πηλάλα δυνατὴ.

A. I. ΓΑΒΡΙΛΗΣ

ΜΑΘΕΤΕ...

α'. — Μάθετε νὰ γελάτε. Εἰς γέλωος χαρίζεις ἁξιώτε-
 ρον, καὶ διὰ σᾶς καὶ διὰ τοὺς ἄλλους, ἀπὸ ἑνα καλὸν ἱατρικόν.
 β'. — Μάθετε νὰ ἐργάζεσθε. Ὁ μὴ ἐργαζόμενος γίνεται φορ-
 τικὸς καὶ εἰς τὸν ἑαυτὸν του καὶ εἰς τοὺς ἄλλους.
 γ'. — Μάθετε νὰ ἀγαπᾶτε. Μόνον τότε δύνασθε νὰ ἐμπνέετε
 ἀγάπην καὶ ἀπορίωσιν.